

K. B. ΠΡΟΝΟΜΙΑ

ΤΗΣ

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ΗΜΕΙΣ ΙΩΣΗΦ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΤΩΝ

Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ, διαρκῆς τοῦ κράτους αὐξητῆς, βασιλεὺς τῆς Γερμανίας, Ἱερουσαλήμ, Οὐγγαρίας, Βοημίας, Δαλματίας, Κροατίας, Σλαβονίας, Γαλικίας καὶ Δοδομηρίας, ἀρχιδουξ Ἀυστρίας, δουξ Βουργουνδίας, Λοδωριγγίας, Στίρας, Καρινθίας καὶ Κορινθίας, μέγας δουξ Τοσκάνας, μέγας ἡγεμὼν Τρανσυλβανίας, μαρκίων Μοραβίας, δουξ Βραβαντίας, Λιμβούργου, Λουκιμβούργου καὶ Γελδρίας, Βυρτεμβέργης, ἄνω καὶ κάτω Σιλεσίας, Μεδιολάνων, Μαντούας, Πάρμας, Πλακεντίας, Κουαστάλλας, Ἄουσβίτζης καὶ Ζατόρου, Καλαβρίας, Βαρίου, Μουπερράτου, καὶ Τεσχένας ἡγεμὼν τῆς Σουηβίας καὶ Καρολουπόλεως, ἡγεμὼν τε καὶ κόμης Ἀψβούργου, Φλανδρίας, Τυρολίδος, Ἀναγαύης, Κυβούργου, Γοριτίας, Γορδηνίας, μαρκίων τῆς ἁγίας Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Βούργου, τῆς ἄνω καὶ κάτω Λουσατίας, τοῦ Μουσσιπόντου καὶ Νομενίου, κόμης Ναμούργου, Προβιγγίας, Βαδανουμόντου, Βλαγκοβέργας, Ζουττανίας, Σαρβερδένης, Σάλμης καὶ Φαλκονοπέτρας κύριος τῆς Βενδικῆς μεδορίας καὶ τῶν Μαλινῶν

Ποιοῦμεν διὰ τῶν παρόντων γραμμάτων δῆλον καὶ καθιστῶμεν ἐκάστῳ γνωστόν, ὅτι οἱ ἐν τῇ ἡμετέρῃ καισαροβασιλικῇ πρωτευούσῃ ἐγκατεστημένοι Ἕλληνες καὶ Βλάχοι [Μακεδονόβλαχοι] τῆς μὴ ἡνωμένης ἑλληνικῆς ἐκκλησίας προσελθόντες ἐνώπιον ἡμῶν καθυπέβαλον οὐ μόνον ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀνόματι τῶν νῦν μὲν ἀπόντων καὶ μὴ ὑπαρχόντων, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι προσελευσομένων καὶ ἐπιγενησομένων ὁμογενῶν καὶ ὁμοθρήσκων αὐτῶν εὐλαβεστάτην παράκλησιν, ἣν ἀποδεξάμενοι χάριν τηρήσεως καὶ εἰσαγωγῆς παρ' αὐτοῖς ἐννόμου τάξεως καὶ εὐχοσμίας περὶ τὴν ἄσκησιν τῆς αὐτῶν θρησκείας καὶ τέλεσιν τῆς θείας λατρείας ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἀδείᾳ οἰκοδομηθέντι ναῶ αὐτῶν ἐπὶ τῆς *Alter Fleischmarkt*, ἥτοι παλαιᾶς τῶν χρεοπωλῶν ἀγορᾶς λεγομένης ὁδοῦ, καὶ ἐν τῇ πρὶν οἰκίᾳ τοῦ κόμητος Στοχαμμέρου ἠὲδοκῆσαμεν νὰ ὀρίσωμεν καὶ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς

α'. Οὗτος ὁ ἐν τῇ ἡμετέρῃ καισαροβασιλικῇ πρωτευούσῃ ἀνεγερθεὶς ναὸς ἀφιεροῦται τῇ μνημονευθείσῃ κοινότητι τῶν μὴ ἡνωμένων ἐλλήνων ὁμοδόξων καὶ τῇ αὐτῶν λατρείᾳ τῆς μὴ ἡνωμένης ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ὅπως πᾶσαι αἱ ἱεροπραξίαι τελῶνται ἐν αὐτῷ ἀκωλύτως καὶ ἐλευθέρως κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰ δόγματα τῶν μὴ ἡνωμένων Ἑλλήνων τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἕκαστος δὲ χριστιανὸς ταύτης τῆς μὴ ἡνωμέ-

νης ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, οἰασδήποτε ἐθνότητος καὶ γλώσσης ὦν, δύναται νὰ εἰσέρχεται εἰς τοῦτον τὸν ναὸν καὶ προσεύχεται. Ἡ συντήρησις ὅμως τοῦ ναοῦ τούτου καὶ πᾶσαι αἱ εἰς διάσωσιν τῆς ὀρθοδόξου θείας λατρείας ἀφορῶσαι πράξεις ἀνατίθενται εἰς μόνην τὴν ἐνταῦθα ἐγκατεστημένην ἑλληνομακεδονοβλαχικὴν τῆς μὴ ἠνωμένης ἀνατολικῆς ἐκκλησίας κοινότητα ἐπὶ τῷ ὄρω, ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ ὑποπέσῃ εἰς χρέη ὁ ναὸς οὗτος, ἀλλ' ἔχῃ πάντα τὰ χρειώδη, αἱ δὲ περὶ τούτου ἀναγκαῖαι διατάξεις καὶ ἡ κατάλληλος φροντίς ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μόνον τῆς κοινότητος.

β'. Αἱ ἱεροπραξίαι τοῦ ναοῦ τούτου νὰ τελῶνται πάντοτε ὑπὸ ἐνὸς ἰδίου ἐφημερίου, ὅστις ὅμως δικαιούται νὰ ἐξαιτήσῃται τὴν πρόσληψιν ἐνὸς ἢ καὶ πλειόνων δευτερευόντων ἱερέων, ἐὰν τὸ τοιοῦτον καταστήσῃ ἀναγκαῖον ὁ αὐξων ἀριθμὸς τῶν ἐγκατεστημένων ὁμοθρήσκων. Οὗτος ὅμως ὁ ἐφημέριος καὶ οἱ δευτερεύοντες ἱερεῖς ὀφείλουσι νὰ εἶναι κατὰ τὴν ἐθνότητά καὶ τὴν θρησκείαν Ἑλληνες, τοῦ μοναχικοῦ τάγματος, ἐκλεγόμενοι δὲ ὑπὸ τῆς μνημονευθείσης κοινότητος τῆς μὴ ἠνωμένης ἀνατολικῆς ἐκκλησίας διὰ πλειοψηφίας ἔκ τινος τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει κειμένων μοναστηρίων νὰ προσκαλῶνται ἐνταῦθα. Ἐὰν δὲ τὸ ἰλλυρικὸν γένος ἔκρινεν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπάναγκες νὰ καλέσῃ ἐνταῦθα ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ ἰλλυριῶν ἐφημέριον μόνον χάριν ἐξομολογήσεως, οὗτος οὐδαμῶς δικαιούται νὰ ἀναμιγνύηται εἰς τὰς λοιπὰς ἱερατικὰς πράξεις καὶ τελετὰς καὶ μετέχῃ αὐτῶν, τοῦναντίον δὲ ὁ εἰρημένος ἐφημέριος καὶ τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ ὁ δευτερεύων ἱερεὺς δύνανται ἐλευθέρως καὶ αὐτεξουσίως νὰ τελῶσιν ἐν τούτῳ τῷ ναῷ πάσας τὰς ἱεροπραξίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς μὴ ἠνωμένης ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἥτοι τὴν ἱερὰν λειτουργίαν, τὸ βάπτισμα, τὸν γάμον, τὴν ταφήν καὶ πάσας τὰς εἰς τὴν μνημονευθεῖσαν μὴ ἠνωμένην ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν ἀναγομένας λοιπὰς ἱεροπραξίας καὶ τελετὰς.

γ'. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μὴ ἠνωμένοι Ἑλληνες ὁμόδοχοι ὀφείλουσι νὰ ἀπονέμωσι τῷ ἐν Καρλοβίτζῃ ἐδρεύοντι καὶ εἰς τὴν μὴ ἠνωμένην ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν ἀνήκοντι ἡμετέρῳ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ μητροπολίτῃ πάσας τὰς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀρχιεπισκόπῳ προσηκούσας τιμὰς, διὰ ταῦτα δέον ἐν πάσῃ λειτουργίᾳ καὶ ἱεροτελεσίᾳ νὰ μνημονεύηται εἰς ἐπήκοον ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου ἢ καὶ τοῦ δευτερεύοντος ἱερέως τούτου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκάστοτε μητροπολίτου Καρλοβίτζης, γίνηται δὲ αὐτῷ ἢ ἐν τῇ ἐφημερίᾳ ἐκλογὴ ἱερέων γνωστῆ παρὰ τῆς κοινότητος ἢ παρὰ τῆς καθ' ἕκαστον ἔτος διοριζομένης ἐκκλήτου τῆς κοινότητος διὰ ἀπ' εὐθείας πεμπομένου γράμματος, ἔχοντος ἐπισυνημμένον ἐν ἀδθεντικῷ ἀντιγράφῳ καὶ τὸ μαρτύριον, καθ' ὃ οἱ προταθέντες εἶναι πράγματι ἱερομόναχοι, ἵνα μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς κοινότητος πεμφθεῖσαν αὐτῷ δῆλωσιν πρὸς ἀπλήν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐπικύρωσιν (*Legitimation in vidimus*), ἄνευ δικαιώματος προφάσεως καὶ ἀντιρρήσεως ἢ αὐτοπροσώπου τῶν ἐκλεχθέντων ἐμφανίσεως, ἣν δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ, ἐπέμφῃ ἐπίσης ἐγγράφως τὴν ἐπικύρωσιν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν τοῦ ἱερουργεῖν ἄδειαν (*Jurisdiction*). Πάντα δὲ τὰ περὶ τούτων ἐπίσημα ἔγγραφα διαφυλάττονται παρὰ τῇ κοινότητι ἐν ἀρχετύπῳ κατὰ πάντα τὸν τῆς διακονίας χρόνον τοῦ ἐφημερίου ἢ τοῦ δευτερεύοντος ἱερέως

δ'. Αὕτη ἡ κοινότης διὰ τῆς προηγουμένης καὶ ἐννόμως ἐκλεχθείσης ἐκκλήτου δύναται διὰ πλειοψηφίας νὰ ἐκλέγῃ κατ' ἔτος δύο ἢ τρία ἀξιόπιστα πρόσωπα ἐκ τῶν ἐαυτῆς μελῶν καὶ διορίζῃ αὐτὰ ὡς ἐπιτρόπους, ὅτινες ἀναλαμβάνοντες ἐκουσίως καὶ ἀβιά-

στως τὴν φροντίδα τοῦ ἐπιτροπεύειν καὶ διαχειρίζεσθαι τὰ τῆς ἐκκλησίας ὀφείλουσι νὰ συλλέγωσιν ὑπὲρ τοῦ ναοῦ καὶ διαφυλάττωσι τὰς παρὰ τῶν χριστιανῶν ἐκουσίως καὶ ἐλευθερίως παρεχομένας ἐλεημοσύνας πρὸς ἀπότισιν τῶν δαπανῶν καὶ συντήρησιν τοῦ εἰρημένου ναοῦ, νὰ εἰσαγάγωσιν τακτικὸν Εὐρετήριον, ἔχον ἐγγεγραμμένα τὰ τῶν ἀνήκοντα σκεύη καὶ φυλαττόμενον ἀσφαλῶς παρὰ τῆ κοινότητι, τὰ δὲ εἰσπραττόμενα χρήματα δεόν νὰ φυλάττωνται ἐν τινι χρηματοκιβωτίῳ, οὗ ἕκαστος τῶν ἐπιτρόπων νὰ ἔχη μὲν τὸ ἴδιον αὐτοῦ κλειδίον, οὐδείς ὅμως αὐτῶν ἄνευ τῆς γνώσεως καὶ συνεργίας τῶν λοιπῶν νὰ δύναται νὰ ἀνοίγῃ καὶ ποιῆται χρῆσιν τῶν χρημάτων τούτων. Ἐν τέλει δὲ τοῦ ἔτους ὀφείλουσιν οἱ ἐπίτροποι οὗτοι νὰ ὑποβάλλωσι τῇ κοινότητι ἢ καὶ μόνῃ τῇ ἐκκλήτῳ γνήσιον καὶ ἀψευδῆ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν ἀπολογισμὸν.

ε'. Ἡ ἀπόλυσις τῶν παλαιῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ νέων ἱερέων, δηλαδὴ τοῦ ἐφημερίου καὶ τῶν δευτερευόντων, εἶτα δὲ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ τούτου, δύναται νὰ γίνηται ὑπὸ τῆς ἐκκλήτου διὰ πλειοψηφίας καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἤθελεν αὕτη νομίση τοῦτο ὀρθὸν καὶ ἀναγκαῖον, ἐννοεῖται ὅμως οἴκοθεν, ὅτι ἐν γενομένῃ ἀλλαγῇ τοῦ ἐφημερίου καὶ τοῦ δευτερευόντος οἱ νέοι ἐκλεχθέντες ὀφείλουσι νὰ δηλῶνται καθ' ὃν προσεῖρηται τρόπον εἰς τὸν μητροπολίτην Καρλοβίτζης, ὅπως παρέχῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐπικύρωσιν καὶ εὐλογίαν.

ς'. Τὰ κύρια τοῦ ναοῦ τούτου ἀναλώματα, ἅτινα ἀποτελοῦσιν ὁ μισθὸς τοῦ ἐφημερίου καὶ τοῦ ὑποτεταγμένου αὐτῷ βικαρίου ἢ καπλάνου, τοῦ δευτερευόντος δηλαδὴ ἢ βοηθοῦ ἱερέως, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ πρὸς καλλωπισμὸν καὶ εὐτρεπισμὸν τοῦ ναοῦ χρειώδη, ὀφείλουσιν οἱ ἐπίτροποι νὰ ἀρύωνται ἀπὸ τῶν ἐκουσίων ἐλεημοσυνῶν τῶν πιστῶν, ἐὰν δὲ αὗται μὴ ἐξαρκῶσιν, τότε πᾶσαι αἱ περαιτέρω δαπάναι δεόν νὰ συμπληρῶνται δι' ἐκτάκτου συνεισφορᾶς παρὰ τῆς κοινότητος τῶν ἐνταῦθα ἐγκαθηδρυσμένων Ἑλλήνων καὶ Μακεδονοβλάχων τῆς μὴ ἠνωμένης ἑλληνικῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας. Τελευταῖον.

ζ'. Πᾶσαι αἱ τῆς ἐφημερίας ταύτης ὑποθέσεις διεξάγονται ὁμοθυμῶς καὶ συμφώνως ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ δὴ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐκκλήτου, ἥτις καθ' ἕκαστον ἔτος ἐκλεγομένη κέκτηται νόμιμον πληρεξουσιότητα παρὰ πάντων τῶν παρόντων τῆς κοινότητος μελῶν, ἐὰν δὲ ἀναφυῇ ἐν τῇ κοινότητι ἢ τῇ ἐκκλήτῳ διχογνωμοσύνη, τότε ὀφείλει νὰ δηλωθῇ τοῦτο εἰς τὸ ἐνταῦθα Δημαρχεῖον, ὅπερ θὰ δικάσῃ περὶ τούτου καὶ θὰ διευθετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν, ἀναλόγως δὲ τῶν περιστάσεων καὶ προκειμένου περὶ δικανικοῦ τινος πράγματος, τὸ εἰρημένον Δημαρχεῖον παραπέμπει τὰ διαφερόμενα μέρη εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

Εὐδοκοῦμεν τοίνυν νὰ ἐπικυρώσωμεν τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς πολλάκις μνημονευθείσης κοινότητος τῶν ἐνταῦθα ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων καὶ Μακεδονοβλάχων τῆς ἑλληνικῆς μὴ ἠνωμένης ἐκκλησίας ἐπιφυλάσσοντες τὸ προσῆκον ἡμῖν δικαίωμα περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις (circa sacra) ὡς ὑπάτω τῶν χωρῶν ἡμῶν κυριάρχη.

Ὅθεν ἐπικυροῦμεν διὰ τούτων τὸ περὶ τοῦ ὀρθοδόξου ναοῦ ἐν τῇ ἡμετέρῃ καισαρο-βασιλικῇ πρωτευούσῃ παρὸν διάταγμα ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ ἐν παντὶ τῶν περιεχομένων

αὐτοῦ καὶ κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε ἡ κοινότης τῶν Ἑλλήνων καὶ Μακεδονοβλάχων
ὀφείλει νὰ διατελῇ συμμορφουμένη πρὸς ταῦτα ἀκριβέστατα.

Ἄβτη εἶναι ἡ σταθερὰ ἡμῶν γνώμη. Πρὸς πίστωσιν καὶ ἐπισφράγισιν τῶν γραμμάτων
τούτων ἐτέθη προσαρτηθεῖσα ἡ ἡμετέρα μεγάλη καισαροβασιλικὴ καὶ ἀρχιδουκικὴ σφραγίς.
Ἐδόθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βασιλευούσῃ πρωτευούσῃ Βιέννῃ τῇ εἰκοστῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς
Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐβδόμου, τῆς δὲ ἡμετέρας
αὐτοκρατορίας τῆς μὲν ῥωμαϊκῆς ἐν ἔτει εἰκοστῷ τρίτῳ, τῆς δὲ κληρονομικῆς ἐν
ἔτει ἐβδόμῳ.

(ὑπογραφή) Ἰωσήφ.

(ὑπογραφή) Λεοπόλδος κόμης Κόλοβρατ

τοῦ βασιλείου τῆς Βοημίας ἀνώτατος καὶ τῆς Αὔστριας
πρῶτος καγκελλάριος.

(ὑπογραφή) Ἰωάννης Ρούδολφ κόμης Χόττεκ

Κατὰ ἰδίαν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ καισαροβασιλικῆς Μεγαλειότητος.

(ὑπογραφή) Φράντζ εὐγενῆς Φὸν Δόρφελδ.

ΗΜΕΙΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΕΔΕΩΙ ΘΕΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΣ

των Ῥωμαίων αυτοκράτωρ, διαρκῆς τοῦ κράτους ἀβξητής, βασιλεὺς τῆς Γερμανίας, Οὐγγαρίας, Βοημίας, Δαλματίας, Κροατίας, Σλαβονίας, Γαλικίας, Λοδομηρίας καὶ Ἱερουσαλήμ, ἀρχιδούξ Αὐστρίας, δούξ Βουργουνδίας καὶ Λοθαριγγίας, μέγας δούξ Τοσκάνας, μέγας ἡγεμὼν Τρανσυλβανίας, δούξ Μεδιολάνων, Μαρτουάς, Πάρμας, ἡγεμῶν τε καὶ κόμης Ἀψβούργου, Φλανδρίας καὶ Τυρολίδος κ. τ. λ.

Ποιοῦμεν διὰ τῶν παρόντων γραμμάτων δῆλον, ὅτι οἱ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καισαροβασιλικῇ πρωτευούσῃ Βιέννῃ ἐγκατεστημένοι Ἕλληνες καὶ Βλάχοι [Μακεδονόβλαχοι] τῆς μὴ ἡνωμένης ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας παρεκάλεσαν ἡμᾶς ὑποκλινέστατα οὐ μόνον ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀνόματι τῶν νῦν μὲν ἀπόντων καὶ μὴ ὑπαρχόντων, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι προσελευσομένων καὶ ἐπιγενησομένων ὁμογενῶν καὶ ὁμοθρήσκων αὐτῶν, ὅπως χάριν ἐπικρατήσεως παρ' αὐτοῖς ἐννόμου τάξεως καὶ τηρήσεως εὐκοσμίας περὶ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἱερᾶς αὐτῶν θρησκείας ἐν τῷ ἐπὶ τῆς *Alter Fleischmarkt*, ἧτοι παλαιᾶς τῶν κρεοπωλῶν ἀγορᾶς λεγόμενης ὁδοῦ, καὶ ἐν τῇ ἄλλοτε οἰκίᾳ τοῦ κόμητος *Stockhammer* οἰκοδομηθέντι ναῷ ἀδείᾳ τῆς *A. M.*, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀοιδίμου αυτοκράτορος Ἰωσήφ τοῦ δευτέρου, εὐδοκῆσαντες ἐπικυρώσωμεν τὰ ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὴν 29ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1787 ἀπονεμηθέντα αὐτοῖς προνόμια.

Διηνεχὲς μέλημα ἔχοντες τὴν ἐπίδοσιν τῆς προσκαίρου καὶ αἰωνίου εὐδαιμονίας ἀπάντων τῶν ὑπηκόων ἡμῶν ἀποδεχόμεθα καὶ τὴν αἴτησιν ταύτην ἐπιτρέποντες εὐμενῶς τὰ ἑξῆς.

Ἄ. Οὗτος ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καισαροβασιλικῇ πρωτευούσῃ Βιέννῃ ναὸς ἀφιεροῦται τῇ μνημονευθείσῃ κοινότητι τῶν μὴ ἡνωμένων ἐλλήνων ὁμοδόξων καὶ τῇ αὐτῶν λατρεία τῆς μὴ ἡνωμένης ὀρθοδόξου ἐλληνικῆς ἐκκλησίας, ὅπως πᾶσαι αἱ ἱεροπραξίαι τελῶνται ἐν αὐτῷ ἀκωλύτως καὶ ἐλευθέρως κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰ δόγματα τῶν μὴ ἡνωμένων Ἑλλήνων τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἕκαστος δὲ χριστιανὸς ταύτης τῆς μὴ ἡνωμένης ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, οἰασθῆποτε ἐθνότητος καὶ γλώσσης ὧν, δύναται νὰ εἰσέρχηται εἰς τοῦτον τὸν ναὸν καὶ προσεύχηται. Ἡ δὲ συντήρησις τοῦ ναοῦ τούτου καὶ πᾶσαι αἱ εἰς διάσωσιν τῆς ὀρθοδόξου θείας λατρείας ἀφορῶσαι πράξεις ἀνατίθενται παντελῶς εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐγκαθιδρυμένην ἐλληνομακεδονοβλαχικὴν τῆς μὴ ἡνωμένης ἀνατολικῆς ἐκκλησίας κοινότητα κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ ὑποπέσῃ εἰς χρέη ὁ ναὸς οὗτος, ἀλλ' ἔχῃ πάντα τὰ χρειώδη, αἱ δὲ περὶ τούτων ἀναγκαῖαι διατάξεις καὶ ἡ κατ'ἀλλήλους φροντίς ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μόνον τῆς κοινότητος.

β'. Ἐπικυροῦμεν προσέτι καὶ τὴν παρὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος ἀρξαμένην ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας οἰκοδόμησιν κωδωνοστασίου μετὰ κωδῶνων καὶ ὠρολογίου δυνάμει μεταγενεστέρας ἀδείας ληφθείσης τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου 1787 παρὰ τοῦ προμνημονευθέντος αὐτοκράτορος Ἰωσήφ τοῦ δευτέρου. Ὡσαύτως διατάσσομεν.

γ'. Αἱ ἱεροπραξίαι τῆς ἐκκλησίας ταύτης νὰ τελῶνται πάντοτε ὑπὸ ἐνὸς ἰδίου ἐφημερίου, ὅστις ὅμως δικαιούται νὰ ἐξαιτήσῃ τὴν πρόσληψιν ἐνὸς ἢ καὶ πλειόνων δευτερευόντων ἱερέων, ἐὰν τὸ τοιοῦτον κατάστησῃ ἀναγκαῖον ὁ αὐξων ἀριθμὸς τῶν ἐγκατεστημένων ὁμοθρήσκων. Οὗτος ὅμως ὁ ἐφημέριος καὶ οἱ δευτερεύοντες ἱερεῖς ὀφείλουσι νὰ εἶναι κατὰ τὴν ἐθνότητα καὶ τὴν θρησκείαν Ἕλληνες, τοῦ μοναχικοῦ τάγματος καὶ ὃν ἔκ τινος τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει κειμένων μοναστηρίων, ἐκλεγόμενοι δὲ ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος διὰ πλειοψηφίας νὰ προσκαλῶνται ἐνταῦθα. Ἐὰν δὲ τὸ ἰλλυρικὸν γένος ἔκρινεν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπάναγκες νὰ καλέσῃ ἐνταῦθα ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ ἰλλυρικὸν ἐφημέριον μόνον χάριν ἐξομολογήσεως, οὗτος οὐδαμῶς δικαιούται νὰ ἀναμιγνύηται καὶ παρενείρῃ ἑαυτὸν εἰς τὰς λοιπὰς ἱερατικάς πράξεις καὶ τελετὰς καὶ μετέχῃ αὐτῶν, τούναντιον δὲ ὁ εἰρημένος ἐφημέριος καὶ τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ ὁ δευτερέων ἱερεὺς δύνανται ἐλευθέρως καὶ αὐτεξουσίως νὰ τελῶσιν ἐν τούτῳ τῷ ναῷ πάσας τὰς ἱεροπραξίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς μὴ ἠνωμένης ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἥτοι τὴν ἱεράν λειτουργίαν, τὸ ἄγιον βάπτισμα, τὸν γάμον, τὴν ταφήν καὶ πάσας τὰς εἰς τὴν μνημονευθεῖσαν μὴ ἠνωμένην ὀρθόδοξον ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν ἀναγομένας λοιπὰς ἱεροπραξίας καὶ τελετὰς.

δ'. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μὴ ἠνωμένοι Ἕλληνες ὁμόδοξοι ὀφείλουσι νὰ ἀπονέμωσι τῷ ἐν Καρλοβίτζῃ ἐδρεύοντι καὶ εἰς τὴν μὴ ἠνωμένην ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν ἀνήκοντι ἡμετέρῳ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ μητροπολίτῃ πάσας τὰς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀρχιεπισκόπῳ προσηκούσας τιμὰς, διὰ ταῦτα δεῖον ἐν πάσῃ λειτουργίᾳ καὶ ἱεροτελεσίᾳ νὰ μνημονεύηται εἰς ἐπήκοον ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου ἢ καὶ τοῦ δευτερεύοντος ἱερέως τούτου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκάστοτε μητροπολίτου Καρλοβίτζης, γίνηται δὲ αὐτῷ ἢ ἐν τῇ ἐφημερίᾳ ἐκλογὴ ἱερέων γνωστῆ παρὰ τῆς κοινότητος ἢ παρὰ τῆς καθ' ἕκαστον ἔτος διοριζομένης ἐκκλήτου τῆς κοινότητος διὰ ἀπ' εὐθείας πεμπομένου γράμματος, ἔχοντος ἐπισυνημμένον ἐν αὐθεντικῷ ἀντιγράφῳ καὶ τὸ μαρτύριον, καθ' ὃ οἱ προταθέντες εἶναι πράγματι ἱερομόναχοι, ἵνα μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς κοινότητος πεμφθεῖσαν αὐτῷ δῆλωσιν πρὸς ἀπλήν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐπικύρωσιν (*Legitimation in vidimus*), ἄνευ δικαιώματος προφάσεως καὶ ἀντιρρήσεως ἢ αὐτοπροσώπου τῶν ἐκλεχθέντων ἐμφανίσεως, ἣν δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ, πέμψῃ ἐπίσης ἐγγράφως τὴν ἐπικύρωσιν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν τοῦ ἱερουργεῖν ἄδειαν (*Jurisdiction*). Πάντα δὲ τὰ περὶ τούτων ἐπίσημα ἐγγραφα διαφυλάττονται παρὰ τῇ κοινότητι ἐν ἀρχετύπῳ κατὰ πάντα τὸν τῆς διακονίας χρόνον τοῦ ἐφημερίου ἢ τοῦ δευτερεύοντος ἱερέως.

ε'. Αὕτη ἡ κοινότης διὰ τῆς προηγουμένως ἐννόμως ἐκλεχθείσης ἐκκλήτου δύναται διὰ πλειοψηφίας νὰ ἐκλέγῃ κατ' ἔτος δύο ἢ τρία ἀξιόπιστα πρόσωπα ἐκ τῶν ἑαυτῆς μελῶν καὶ διορίξῃ αὐτὰ ὡς ἐπιτρόπους, οἵτινες ἀναλαμβάνοντες ἐκουσίως τὴν φροντίδα τοῦ ἐπιτροπεύειν καὶ διαχειρίζεσθαι τὰ τῆς ἐκκλησίας ὀφείλουσι νὰ συλλέγωσι καὶ διαφυλάττωσι τὰς παρὰ τῶν Χριστιανῶν ἐκουσίως καὶ ἐλευθερίως παρεχομένας ἐλεημοσύνας

πρὸς ἀπότισιν τῶν ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τοῦ ναοῦ γενομένων ἀναλωμάτων, νὰ εἰσαγά-
γῃσι τακτικὸν Εὐρετήριο, ἔχον ἐγγεγραμμένα τὰ τῷ ναῷ ἀνήκοντα σκεύη καὶ φυλαττόμενον
καλῶς παρὰ τῇ κοινότητι, τὰ δὲ εἰσπραττόμενα χρήματα δέον νὰ φυλάττωνται ἐν τινι
χρηματοκιβωτίῳ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἕκαστος τῶν ἐπιτρόπων νὰ ἔχῃ μὲν τὸ ἴδιον
αὐτοῦ κλειδίον, οὐδεὶς ὅμως αὐτῶν ἄνευ τῆς γνώσεως καὶ τῆς συνεργίας τῶν λοιπῶν νὰ
δύναται νὰ ἀνοίγῃ καὶ ποιῆται χρῆσιν τῶν χρημάτων τούτων. Ἐν τέλει δὲ τοῦ ἔτους
ὀφείλουσιν οἱ ἐπιτροποὶ οὗτοι νὰ υποβάλλωσι τῇ κοινότητι ἢ καὶ μόνῃ τῇ ἐκκλησίᾳ γνήσιον
καὶ ἀψευδῆ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν ἀπολογισμὸν.

ς'. Ἡ ἀπόλυσις τῶν παλαιῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ νέων ἱερέων, δηλαδὴ τοῦ ἐφημερίου
καὶ τῶν δευτερευόντων, εἶτα δὲ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ τούτου, δύναται νὰ γίνηται ὑπὸ
τῆς ἐκκλησίας διὰ πλειοψηφίας καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἤθελεν αὕτη κρίσις τοῦτο ἀναγκαῖον,
ἐννοεῖται ὅμως οἴκθην, ὅτι ἐν γενομένῃ ἀλλαγῇ τοῦ ἐφημερίου καὶ τοῦ δευτερευόντος οἱ
νέοι ἐκλεχθέντες ὀφείλουσι νὰ δηλώνται καθ' ὃν προεῖρηται τρόπον εἰς τὸν μητροπολίτην
Καρολοβίτζης, ὅπως παρέχῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐπικύρωσιν καὶ εὐλογίαν.

ζ'. Τὰ κύρια τοῦ ναοῦ τούτου ἀναλώματα, ἅτινα ἀποτελοῦσιν ὁμισθὸς τοῦ ἐφημερίου
καὶ τοῦ ὑποτεταγμένου αὐτῷ βικαρίου ἢ καπλάνου, τοῦ δευτερευόντος δηλαδὴ ἢ βοηθοῦ
ἱερέως, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ πρὸς εὐτρεπισμὸν τοῦ ναοῦ χρειώδη, ὀφείλουσιν οἱ ἐπί-
τροποι νὰ ἀρῶνται ἀπὸ τῶν ἐκουσίων ἐλεημοσυῶν τῶν πιστῶν, ἐὰν δὲ αὗται μὴ ἐξαρ-
κῶσιν, τότε πᾶσαι αἱ περαιτέρω δαπάναι δέον νὰ συμπληρῶνται διὰ ἐκτάκτου συνεισ-
φορᾶς παρὰ τῆς κοινότητος τῶν ἐνταῦθα ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων καὶ Μακεδονοβλάχων
τῆς μὴ ἡνωμένης ἐλληνικῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας. Τελευταῖον.

η'. Πᾶσαι αἱ τῆς ἐφημερίας ταύτης ὑποθέσεις διεξάγονται καὶ διεκπεραιοῦνται
ὁμοθυμῶς καὶ συμφώνως ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ δὴ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐκκλησίας,
ἥτις καθ' ἕκαστον ἔτος ἐκλεγομένη κέκτηται νόμιμον πληρεξουσιότητα παρὰ πάντων τῶν
παρόντων τῆς κοινότητος μελῶν, ἐὰν δὲ προκύψῃ διχογνωμοσύνη ἐν τῇ κοινότητι ἢ τῇ
ἐκκλησίᾳ, τότε ὀφείλει νὰ δηλωθῇ τοῦτο εἰς τὸ ἐνταῦθα Δημαρχεῖον, ὅπερ διὰ δικάσιμην καὶ
διευθετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν, ἀναλόγως δὲ τῶν περιστάσεων καὶ προκειμένου περὶ δικανικοῦ
τινος πράγματος, τὸ εἰρημένον Δημαρχεῖον παραπέμπει τὰ διαφερόμενα μέρη εἰς τὸ
ἀρμόδιον δικαστήριον.

Ἐπικυροῦμεν πάντα ταῦτα ὡς πληρεξούσιος Κυριάρχης ἐπιφυλάσσοντες ἀβλαβῆ τὰ
προσέχοντα ἡμῖν ὡς ὑπερτάτῳ ἡγεμόνι περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ (circa sacra) δικαιώματα,
εἶτα δὲ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀυξήσωμεν καὶ μειώσωμεν ἢ καὶ παντάπασι καταργήσωμεν
τὰ προνόμια ταῦτα, καὶ κελεύοντες τὴν κοινότητα τοῦ ἑλληνομακεδονοβλαχικοῦ ἔθνους νὰ
διατελῇ συμμορφουμένη πρὸς ταῦτα ἀκριβέστατα.

Αὕτη εἶναι ἡ σπουδαία καὶ σταθερὰ ἡμῶν γνώμη.

Πρὸς πίστῳσιν καὶ ἐπισφράγισιν τῶν παρόντων γραμμάτων ἐτέθη ἀναρτηθεῖσα ἡ
ἡμετέρα μεγάλη καισαροβασιλικὴ καὶ ἀρχιδουρικὴ σφραγίς.

Ἐδόθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βασιλευούσῃ πρωτευούσῃ Βιέννῃ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς
Ἰουλίου ἀπὸ μὲν τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος γεννήσεως τῶν
χιλιοστῶ καὶ ἑπτακοσιοστῶ ἐνενηχοστῶ ἔτει, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμετέρας βασιλείας, τῆς τε
αὐτοκρατορικῆς ῥωμαϊκῆς καὶ τῆς κληρονομικῆς, τῶν πέμπτῶ ἔτει.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ.

Προκόπιος κόμης Λαζάνσκι

τοῦ βασιλείου τῆς Βοημίας ἀνώτατος καὶ τῆς Αὐστρίας
πρῶτος καγκελλάριος.

Κατὰ ἰδίαν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ καισαροβασιλικῆς Μεγαλειότητος

Φ. Β. Γρέινερ

Μαριόφιλος Φὸν Λεΐσσνερ

διεκπεραιωτής.